

[Hagen Hagensen]

vi vil dog alligevel prøve på, om det ikke kan nås.

En enkelt bemærkning til hr. Arne Bjerregaard, der bevægede sig rundt i verdensrummet, eller hvor det nu var han ville mene at dette forslag skulle løse problemerne – og så tilføjede, at det gjorde det ikke alligevel. Han fandt, at forslaget var et skridt i den rigtige retning. Ja, det kan man måske godt sige, men når man først har gjort et stort tilbage-skridt, som man gjorde, da man skærpede formuebeskatningen, så ved jeg ikke, om man skal rose hr. Arne Bjerregaard og andre for at tage et enkelt lille fjed, der hjælper lidt på den fejl, man begik.

Hr. Arne Bjerregaard talte endvidere om det smukke i at bevare skovene. Tror han virkelig selv på, at den smule hjælp, man kommer med her, vil bevare noget som helst af vore store, dejlige skove? Bliver det ikke netop krattet, der i stedet for vil blive tilbage, når skovene ikke kan leve mere efter den 17. alm. vurdering, der nok vil give dem endnu trangere kår end dem, der eksisterer lige nu? Jeg tror, man ødelægger tingene på en måde, som man slet ikke har fattet. Den formueskatteskærpelse, der fandt sted, ramte de få. Hjælpen nu – hvis det overhovedet er en hjælp; på grund af skatteløftet er det tvivlsomt, om det er en hjælp for nogen – omfatter kun få af de ramte. Det er altså det, man vil komme med. Hvor er det pauvert!

Hr. Bernhard Baunsgaard kom med en bemærkning om, at vi var vrangvillige. Det kan man måske godt kalde det, for vi har endnu et håb om, at det skal lykkes at gøre det noget bedre. Men naturligvis vil vi også give vor stemme til ethvert forslag, der bedrer forholdene, så dette forslag vil altså også få vor stemme.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må gentage over for hr. Hagen Hagensen, at vi ikke var meddelagtige i formueskatteskærpelsen i december 1979; derfor er vi ikke gået et skridt tilbage, før vi nu foretager et skridt frem. Vi har derimod sagt allerede fra december 1979, at vi vil bruge enhver lejlighed til at fjerne de urimeligheder, som andre gennemførte i 1979. Men jeg ved da nok, at rent politisk er der mere go i at stå udenfor og bruge dem, som blev ramt af det,

som pløjekalve for sine egne politiske magtdrømme.

Wilhelm (VS):

Der var ikke noget forlig i december 1979. VS har i øvrigt aldrig deltaget i noget forlig med regeringen, så det har jeg forholdsvis let ved at holde styr på, hr. skatteminister. Af samme grund brugte jeg på intet tidspunkt ordet forlig i det, jeg sagde her. Jeg brugte udtrykket: de mandater, der førte den pågældende lovgivning igennem. Jeg konstaterede blot – det synes jeg egentlig ikke skatteministeren har grund til at føle sig brøsthølden over – at til trods for at et enkelt parti nogle gange har påberåbt sig, at man opnåede et moralsk krav på regeringen og socialdemokratiet ved at lægge mandater til en lovgivning, når der så senere skulle ske ændring på det område, så har vi her konstateret – og det kommer ikke spor bag på os, det sagde jeg også – at et sådant moralsk krav gælder måske for midter- og højrepartier, men det gælder altså som her igen demonstreret ikke, når det drejer sig om venstrefløjspartier.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven. (Optagelse af dissens i landsskatte-rettens kendelser m.v.).

(Lovforslag nr. L 192. Fremsat 25/3 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):